

Amerika'nın Çin'e Yönelik Stratejisinin Boyutları ve Ukrayna Tuzağının Sırları Hakkında Bir Okuma

Rusya'nın Ukrayna'yı işgali, jeostratejik tuzaklardan bir tuzak ve büyük stratejinin bir bölümü olup bölgesel alanı uluslararası coğrafyaya kadar uzanmış, çatışan tarafların sınırlarını uluslararası arenaya taşımış ve bölgesel bir savaştan büyük güçler için bir çatışma ve rekabete dönüşmüştür.

Ukrayna savaşı, Amerika'nın Çin'i çevreleme stratejisindeki büyük oyunun bir parçası olup etkileri, boyutları ve sonuçları tüm dünya çapındadır. Amerika'nın Rusya'ya kurduğu Ukrayna tuzağı, Çin'e karşı stratejik silahından bir atıştır. Biden yönetimine sunulan "geçici stratejik yön" belgesine göre, Amerika'nın stratejik kaygısı Çin'dir ve jeostratejik kaygısı da Çin'i kontrol altına almaktır. Zira belgede şöyle geçmektedir; "Çin'in ortaya koyduğu meydan okuma farklıdır. Çünkü Çin, istikrarlı uluslararası düzene açık ve ciddi bir şekilde meydan okuyabilecek ekonomik, diplomatik, askeri ve teknolojik güce sahip tek ülkedir. "Sonra bunu, uluslararası sistem için en büyük meydan okuma" olarak değerlendirdi. Buna göre Ukrayna tuzağı, Pekin-Moskova eksenini yok etmek için bir sabotaj ve yıkım silahıdır ve bu, Başkan Nixon'ın Dışişleri Bakanı Kissinger'in şöyle tanımladığı bir ilişkidir: "Çin ve Rusya arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesi ABD dış politikasının stratejik bir kabusudur. "Başkan Carter yönetiminde eski bir ABD ulusal güvenlik danışmanı olan ve Obama yönetiminde üst düzey dış politika danışmanı olarak görev yapan Brzezinski, bu hususta şöyle demiştir: "ABD çıkarlarına yönelik tehditleri analiz ederken en tehlikeli senaryo, Çin ve Rusya arasındaki büyük ittifak olacaktır."

Çin askeri olarak ABD'yi, hatta Rusya'yı yakalama noktasında hala çok uzak olsa da askeri teknolojik kefesi güçlü bir şekilde hem ABD hem de Rusya lehine meyilli olmaya devam etmektedir. İşte bu üstünlük Çin ile Rusya arasında, Çin'in Amerika'nın kesmeye çalıştığı bir yol olan askeri yeteneklerini geliştirmede faydalanacağı stratejik bir ittifakın ortaya çıkmasıyla tehdit ediyor.

Amerika'nın Çin'e karşı stratejisinin işaretleri, eski Başkan Obama'nın yönetiminden bu yana ortaya çıkmaya başlamıştır. Nitekim o zamanki en belirgin başlığı ve sloganı, Çin'in ekonomik, teknolojik ve askeri olarak yükseldiğinin açık bir göstergesi olan "Asya'ya Dönüş" olmuştur. Zira bu, özellikle Pasifik ve Hint Okyanusu bölgelerinde ABD'nin küresel hegemonyasına karşı en belirgin jeostratejik bir meydan okumadır. Ardından 2016'da Başkan Trump'ın görev süresinin başlangıcında, ABD Kongresi'nin ABD-Çin Ekonomi ve Güvenlik İnceleme Komitesi'nin bir raporu vardır. Komite, Çin'in uluslararası genişlemesinin büyümesi ve bunun üç boyutlu bir plan aracılığıyla siyasi, ekonomik ve güvenlik açısından frenlenmesi için çalışmanın gerekliliği hususunda uyarıda bulunmuştur. Ardından bunu, cumhuriyetçi ve demokrat iki partili komite tarafından sunulan ve Pekin'in son on yılda neler başardığına ışık tutan, "Amerikan yönetiminin başında sürekli bir endişe ve baş ağrısı haline gelene kadar çeşitli konularda uluslararası alanının artması ve bu alanın çevrelenmesi ve artmasının durdurulması için çalışmak, özen ve dikkatle mercek altına alınması gereken bir ulusal bir güvenlik sorunudur" şeklindeki yıllık raporu izlemiştir. Rapor, Çin'in askeri yeteneklerini ve Amerikan ulusal güvenliğine yönelik tehditlerin boyutunu tartışmaya geniş yer ayırarak, Pekin'in askeri yeteneklerini güçlendirmesinin onu çıkarlarını savunmak için daha fazla güç kullanmaya iteceğine dikkat çektiği gibi (yüzen askeri üsler olarak birçok ada inşa etmek veya komşu ülkelerin gemilerine saldırmak gibi...) Pekin'in Doğu ve Güney Çin Denizlerinde gösterdiği saldırgan eğilimlerine dikkat çekmiştir.

Ardından Başkan Biden'in yönetimiyle birlikte Amerika, Çin'i dizginlemeyi ve Amerika ile yarışma ve rekabet etme yönündeki artan ve hızlanan dürtüsünü sınırlamayı amaçlayan uzun vadeli stratejisinin çeşitli yönlerini etkinleştirmek ve uygulamak için adımlarını ve hareketlerini hızlandırmıştır. Böylece ekonomik, politik ve askeri olarak uluslararası sistemin

hegemonyasını ve kontrolünü sürdürmeye yönelik Amerikan stratejik hedefi, Çin'in çevrelenmesine bağlı hale gelmiştir.

ABD yönetimi, 2018-2020 yıllarında ABD ordusunun gerçekleştirdiği varsayımsal manevralar sonrasında ortaya çıkan askeri yönle ilgili stratejisindeki açmazlardan ve zayıf noktalarından birini ele almıştır. Buna göre ABD, Çin ile Güney Çin Denizi'ndeki bir savaşta üç zafiyet nedeniyle mağlup olacaktır; Birincisi: Kendi jeostratejik alanında savaşan Çin'e karşı Washington'un stratejik tedarik hatlarından uzaklığı. İkincisi: Çin'in askeri yeteneklerinin, devasa bir şekilde gelişme göstermesi. Zira bölgedeki ABD askeri üsleri, doğrudan Çin'in füzelerinin menzili içinde kalmaktadır. Üçüncüsü: Dünyanın birçok bölgesine yayılmasıyla birlikte Amerika'nın gücünün tükenmesi. Dolayısıyla çözüm, yeniden güce odaklanılması ve merkezileştirilmesi, ardından güvenlik ve askeri stratejik ittifaklar ve ortaklıklar kurulması olmuştur. Bu yüzden Pasifik ve Hint bölgelerinde ortak eylem için Amerika, İngiltere ve Avustralya arasında "AUKUS" stratejik güvenlik anlaşması yapılmıştır. Dolayısıyla bu, Amerika'nın nükleer ve teknolojik gücünü güçlendirmesinin yanı sıra Avustralya'da yeni limanlar kazandıran bir durumdur. AUKUS Anlaşması'nın ardından Washington'da, ABD, Japonya, Avustralya ve Hindistan'ı bir araya getiren, Pasifik ve Hint Okyanuslarının serbest bir açık alan olarak kalması gerektiğini vurgulayan, Çin hegemonyasına boyun eğmeme anlamına gelen dördü olarak bilinen Dörtlü Güvenlik Diyalogu (QUAD) toplantısı yapılmıştır.

Ardından ABD Afganistan'dan çekildi ve askeri güçlerini birleştirmek ve Çin tehdidine odaklanmak için Körfez bölgesindeki askeri varlığını giderek azalttı. İttifaklar ve ortaklıklara ek olarak Filipinler, Vietnam, Japonya ve Güney Kore'de Pasifik ve Hint Okyanuslarına yayılmış üsler de vardır. Bu önlemlerle Amerika, Çin üzerindeki baskıyı sürdürmek ve büyüyen deniz kuvvetlerini kontrol altına almak için Çin'in çevresini düşmanlaştırmak ve komşu ülkelerinin karasularında sürekli bir gerilim durumu oluşturmak yoluyla askeri zaaf noktalarına stratejik olarak çözüm bulmaktadır. Bu da kuzeyde Güney Kore ve Japonya'dan güneyde Filipinler, Vietnam ve Endonezya'ya kadar Çin'in etrafında bir kıskaç oluşturmak içindir. Böylece Biden yönetimi, Çin'i bir ateş kemeriyle kuşatmak için Pasifik ve Hindistan bölgelerindeki ittifaklarını, ortaklıklarını ve askeri varlığını güçlendirerek Çin'in bölge dışındaki hareketini felce uğratmak ve onu çevrelemek için çabalamaktadır.

Amerikan stratejisinin Çin'i çevrelemeye yönelik stratejisinin karşılaştığı en büyük zorluk ve çıkmazlardan biri, Çin ile Rusya arasındaki ilişkileri güçlendirmeyi temsil eden stratejik kabustur. Çünkü ikisi arasında stratejik bir ittifakın kurulması, Çin'i çevreleme politikasını toz duman edecek en tehlikeli senaryodur.

İşte şimdi Amerikan dış politikasının stratejik kâbusu gerçek oldu ve Çin'in dış politikasına yönelik stratejik direklerinden biri haline geldi: * Zira Çin, teknolojik ve teknik danışmanlıklar almak için gelişmiş ülkelerle, enerji ve birincil kaynaklar elde etmek için gelişmekte olan ülkelerle ve pazarlarına girmek ve devasa Çin üretimini elden çıkarmak için dünya ülkeleriyle ilişkilere önem vermektedir. * Ayrıca başta Rusya Federasyonu olmak üzere önemli ülkelerle stratejik ilişkiler kurmaktadır. Nitekim Çin, Rusya ile olan dış politika stratejisini birçok uluslararası anlaşma, dosya ve konularda uygulamaya geçirmiş ve Çin-Rus ilişkileri ciddi bir yükseliş eğilimine girmiştir. Bu da konuyu, ABD dış politikası ve stratejik planlaması için en önemli öncelik haline getirmektedir.

Çin-Rus ilişkilerini güçlendirme politikası, iki ülkenin önünde engel teşkil eden sınır sorunlarının çözülmesiyle başladı. Zira Çin ve Rusya, 4370 km uzunluğunda bir sınırı paylaşıyor. Nitekim 1991'de doğu sınırları ile ilgili anlaşmalar ve 1994'te batı sınırlarıyla ilgili anlaşmalar oldu, sınır anlaşmazlıklarının çoğu 2001'de resmen çözüldü, geri kalanı nihayet Haziran 2005'te çözüldü ve ardından da ilişkileri güçlendirme ve sağlamlaştırma politikası başlatıldı.

İki ülke arasında Orta Asya bölgesindeki güvenlik koordinasyonu, Kazakistan, Tacikistan ve Kırgızistan ile birlikte Rusya ve Çin'i içeren Şanghay Beşlisi Örgütü çerçevesinde

gerçekleşti. Bu örgüt, Nisan 1996'da beş ülke arasında bir güvenlik anlaşmasının imzalanmasıyla kuruldu. Ardından iki ülke arasındaki ekonomik ve ticari ilişkiler arttı ve Çin, Rusya'nın en büyük ticaret ortağı oldu. Nitekim Rusya ve Çin arasındaki ticari ilişkinin hacmi 2021'de üçte bir oranında artarak yeni bir rekor seviyeye (140 milyar dolara) ulaştı ve son yıllarda iki ülke arasındaki ekonomik ve ticari ilişkiler maksimum hız parkuruna girdi. Ayrıca Rusya, Çin'in en büyük ham petrol ve elektrik ithalatı kaynağı ve beşinci en büyük kömür ithalatı kaynağıdır. Dahası boru hattı güzergahı kullanılarak Çin'in yıllık Rus ham petrol ithalatı artış göstermektedir.

Sonra ekonomik ilişkiler büyüyüp gelişti ve 2008 yılında Çin, Rusya, Hindistan ve Brezilya tarafından "BRICS" adı altında ekonomik bir blok oluşturuldu. Daha sonra 2010 yılında Güney Afrika da katıldı ve BRICS ticaret mekanizmalarından biri de doların ötesine geçmek için yerel para birimleriyle muamelede bulunmaktı. Finansal iş birliği çerçevesinde Temmuz 2015'te Çin, Asya Altyapı Yatırım Bankası'nı kurmuş, Rusya da kurucu üye olarak bu bankaya katılmış ve banka, Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu ve Asya Kalkınma Bankası için ciddi bir rakip olmuştur. (Bu sonuncusu, geçen yüzyılın altmışlı yıllarında ABD Başkanı Lyndon Johnson yönetimi tarafından planlanıp oluşturulmuştu.)

Sonra Çin ve Rusya, 2017 yılında ultra büyük yolcu uçakları yapmak için ortak bir girişimde bulunmuştur. Ayrıca iki ülke yüksek hızlı demiryolu teknolojisi üzerine bir araştırma ve geliştirme merkezi kurdukları gibi iki ülke arasındaki şirketler nükleer enerji, havacılık, dijital ekonomi ve sınır ötesi e-ticaret alanlarında iş birliği yapmaktadır.

Ardından Putin'in geçen Şubat ayında yaptığı son ziyarette ortaya çıkardığı Çin ile yapılan büyük gaz anlaşması da dahil olmak üzere 2022 yılı için yapılan büyük anlaşmalar, Çin'e Uzak Doğu Rusya'sından on milyar metreküp hacimli yeni bir gaz tedariki anlaşmasını temsil etmektedir. Sonra ziyaret sırasında, Rusya'nın tüm bölgelerinden buğday ithalatına yönelik yapılan anlaşma da dahil olmak üzere 15 anlaşma imzalandı. Böylece Rusya'nın buğday silahı, gelecekteki yaptırımlar beklentisiyle Çin'in havzasında tutulmaktadır.

Sonra ticaretin en tehlikeli kapısı, Çin ve Rusya arasındaki silah anlaşmalarıdır. Zira Çin, Rus silah üreticileri için en önemli Asya pazarlarından biri olup Asya pazarıyla birlikte 2000 yılından bu yana Rusya'nın silah ihracatının %70'ini oluşturmaktadır. Nitekim İngiliz Chatham House Araştırma Merkezi tarafından 2018'de yayınlanan bir raporda, Çin, Hindistan ve Vietnam'ın bölgede Rus silahlarını satın alma olasılığı en yüksek ülkeler olduğu geçmektedir.

Sonra uluslararası konularda güvenlik ve siyasi koordinasyon da vardır. Bu ise Rusların Tayvan, Tibet, Güney Çin Denizi, Doğu Türkistan ve buradaki Uygur Müslümanları konularında Çin'in tutumuna verdiği destek ve buna karşılık Çin'in, Rusya'nın Çeçenistan'daki konumunu, Kırım'ın ilhakını ve Ukrayna'nın işgaline destek yoluyla iki rejim arasındaki siyasi ve güvenlik pozisyonlarının yakınlaşmasında açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Bunlar, ABD dış politikasının stratejik kabusunun korkunç hale geldiğini gösteren Çin-Rusya ilişkilerinin hızlı ve büyüyen gelişiminin bazı gerçekleridir. Nitekim ardışık ABD yönetimleri, Rusya'yı zayıflatmak, izole etmek ve etkisiz hale getirmek amacıyla çeşitli girişimlerde bulunarak ilişkide Rusya'nın olduğu en zayıf halkayı kırarak Çin-Rus ilişkilerindeki ikilemi çözmek için birçok adımlar atmışlardır

Geçen yüzyılın doksanlı yıllarında Sovyetler Birliği'nin çöküp dağılmasının, Rusya'daki siyasi coğrafyanın kapatılıp daralmasının ve Yeltsin yönetimindeki şok, kargaşa, parçalanma ve siyasi dengesizlik döneminin ardından Amerikan stratejisi, yeni Rusların Rusya'yı özelleştirip parçalayıp taksitle sattıkları için "oligark" adını verdikleri bir grup yozlaşmış Rus kapitalist aracılığıyla Rus arenasına sızmak, mayınlamak ve bubi tuzağı kurmak üzerine kuruluydu. Dolayısıyla Amerikan stratejisi, meyvenin düşüşünü hızlandırmak için bozulmasını hızlandırma yöntemine dayanıyordu. Bu yüzden devlete ait varlıklar oligarkların elinde toplandı. Dolayısıyla bunlar, Gorbaçov'un yönetimi döneminde ekildiler, güçleri arttı ve nüfuzları güçlendi ve en önemlileri Boris Berezovsky, Mikhail Fridman, Mihail Hodorkovski ve

yedi bankacı olarak bilinen ve azınlık yönetimi "oligarşiyi" oluşturan diğer dört kişi Rusya'nın gerçek yöneticileri oluncaya, 1996 ve 2000 yılları arasında tüm Rus finansmanının %70'ini kontrol edinceye ve Batılı departmanlar ve Amerikan ve İngiliz istihbaratıyla yakından bağlantılıları oluncaya kadar... Yeltsin'in yönetimi sırasında ise durumları kötüleşti.

Örneğin Mihail Hodorkovski ifşa olmuş bir modeldir. Zira Rusya'nın ikinci, dünyanın dördüncü petrol şirketi olan Yukos, kendisi için tasarlanan tartışmalı bir açık artırmada kendisine teslim edildi ve anlaşma 1995 yılında iki dakika içinde gerçekleşti. Böylece Hodorkovski'nin nüfuzu arttı. Öyle ki bundan sonra Rus parlamentosu olan "Duma" bloklarının çoğu, Yukos şirketinin ve onun yeni sahibinin emri altındaydı. Ayrıca Rus partilerini finanse etti ve Rus Komünist Partisi ve liberal parti "Yabloko" gibi diğerlerini kurdu. Ardından 2003 yılında, Rusya cumhurbaşkanlığı seçimlerine katılmak için iş ve anlaşmalardan çekilmeye karar verdi. Garip olan şey ise, Yukos'un yarısını Amerikan şirketi Exxon Mobil'e satmaya hazır olmasıydı. Böylece devlet aygıtını yıkmak, Rus sorununu kökünden çözmek ve Rusya'yı bir muz cumhuriyetine dönüştürmek için Amerika ile yozlaşmış tahribatçı oligark sınıfının önündeki yol açılmış oldu.

Ancak Rus politikasının rüzgârları, Amerikan stratejisinin istemediği şekilde esmeye başladı. Zira yönetime Rusya Devlet Başkanı Putin geldi ve onunla birlikte oligark sınıfına yönelik suçlamalar, kovuşturmalar ve tasfiyeler başladı. Sonra Putin iktidarı demir yumrukla ele geçirdi, oligarkları iktidar yolundan uzaklaştırdı, Kremlin'deki yıpranmış eski muhafızları devirdi, kamuoyunu kontrol etmek için medyayı kontrol altına aldı ve kendini para ve iş devi oligarklara adadı. Bunun üzerine onların şirketleri ve mali holdingleri peş peşe Putin'in güvenilir müttefiklerinin eline geçmeye başladı, gizli oligarkların kapısını kapatmak için 2009 bölge valilik seçimlerini iptal etti, ardından iktidar üzerindeki pençesini sıkılaştırmak için yeni yasalar çıkardı.

Rusya içinde Amerika'ya karşı bir çekince başlayınca tepkisi, Rusya'nın komşu ülkelerindeki renkli devrimleriyle oldu ve Putin, komşu ülkelerin ABD'nin pençesine düşmesini büyük bir endişeyle izledi. Zira renkli devrimlerin alevleri Rusya'nın iç bölgelerine kadar ulaştı, Moskova ve diğer yerlerde bir dizi kitlesel gösteriler patlak verdi ve bu, Rusya'nın yirmi yıldır gördüğü en büyük gösterilerden biriydi. Dolayısıyla Amerikan stratejisi, Rusya'yı renkli devrimlerle kuşatmayı, ardından Putin'i devirmek için Rusya içinde ona karşı siyah bir devrim başlatmayı ve ardından da Rus yönetimini Amerikan vizyonuna göre yeniden formüle etmeyi amaçlıyordu.

Ancak 2014 yılında turuncu Ukrayna devrimi ve sonrası, Putin'e Rus iç bölgesini ele geçirmesi için stratejik bir fırsat verdi. Zira Şubat 2014'te Kırım yarımadasını hızla ele geçirip onu en büyük zaferi haline getirerek, savaşın sesinden daha yüksek bir ses çıkmamaya başladı ve böylece gösteriler ve protestolar azaldı ve Putin inisiyatifi yeniden ele geçirdi.

Renkli devrimlerle Rus içlerine tekrar nüfuz etmek mümkün olmayınca Rusya'nın Kırım'ı ele geçirmesi, yaptırımlar silahını stratejik bir silah olarak kullanarak Amerikan stratejisi için çifte bir fırsat ve çıkış yolu oldu. Dolayısıyla Putin'in karşı karşıya kaldığı Rus çıkmazı, zorlu iç koşullar, kırılğan ekonomisi, sonra Rusya'nın hareket ettiği komşuluk ve dış ortamdır. Zira Amerika bunların üzerini kapattı ve Rusya'nın boğazına dolanan bir halka ve tasma haline geldi. Yaptırımlar silahı ise, Rus ekonomisini tüketmek, iç durumu kötüleştirmek, Rusya'nın iç kesimlerinde gerilim yataklarını alevlendirmek ve ardından Çin-Rus ilişkilerinin büyüme hızını felç noktasına gelecek şekilde yavaşlatmaktır.

O zaman Rusya'ya yönelik yaptırımları uluslararasılaştırmanın ve uluslararası yaptırımlar haline getirmenin amacı, Çin'in Ruslarla olan ilişkilere dalmış olmasıdır. Aynen Rusya'nın, 2018 yılında tamamlanan ve 10 Sukhoi avcı uçağı ve kara/hava füzeleri (S-400) içeren Çin için yaptığı silah anlaşmasında olduğu gibi. Zira ABD buna itiraz etti ve Washington o sırada Çin'in bu anlaşmayı yaparak Rusya'ya karşı yaptırımları ihlal ettiğini söyledi. Hem de Çin, Washington'un 2014 yılında Moskova'ya uyguladığı yaptırımlara dahil olmamasına rağmen. Ardından Washington, Çin ordusuna da yaptırım uygulamaya karar verdi.

Yatırımların uluslararasılaşması, Çin-Rusya ilişkilerini karmaşık hale getirip onlar için engeller koymasının yanı sıra Şanghay Örgütü, BRICS Grubu ve Asya Altyapı Yatırım Bankası gibi paralel kuruluşları da etkilemektedir. Bu paralel varlıkların, Amerika yörüngesinde dönen (Hindistan, Japonya ve Pakistan gibi...) ülkeler aracılığıyla Amerika'ya sızdığı ve Amerika'nın, Çin-Rus ilişkilerini, Çin için uluslararası bir maliyet ve uluslararası ilişkilerinde olumsuz bir unsur haline getirmek için yatırım politikası izlediği bilinmektedir.

Sonra Amerika yatırım politikasına, Rus askeri gücünü, teçhizatını ve demografisini dağıtma, parçalama ve yıpratma politikasını da eklemiştir. Nitekim Rusya, son zamanlarda azalan nüfusunda ortaya çıkan bir demografik felakete tanık oluyor. Ayrıca ekonomik bozulma da yaşıyor ancak Amerika'nın yaptığı ve siber çatışmada sabotaj unsuru olarak kullanılabilceği nükleer dengeleri bozmak için Sovyetler Birliği'nden miras kalan devasa askeri kaynakları elinde tutuyor. Bu da Amerika'yı, stratejik olarak bu gücü dağıtıp yok etmeye ve Çin'in ona erişimine karşı aşılmaz bir baraj inşa etmeye sevk ediyor. Dolayısıyla yatırımlara, Rusların askeri güçlerini dağıtmak, demografilerini ve ekonomilerini tüketmek için Rusya'yı yavaşlatmak, onları bölgelerinin dışında savaflara sürüklemek ve tedarik hatlarından uzaklaştırmak da eşlik etmektedir. Bu yüzden Amerika onları, Şam'a dahil etti, sonra onlara söz veren ve bağışlayan ajanı Hafter aracılığıyla onları Batı Trablus'a çaktı, ardından da Ermenistan'ı savunmak için onları Azerbaycan savaşına sürükledi.

Bütün bunlarda Amerika, stratejik olarak Rus rejimini çökmeye ve Rusya'yı uçuruma sürüklemek için ekonomik iflas, askeri gücü parçalamak ve demografik tükenme yoluyla Çin-Rus ittifakının en zayıf kartını yakmak için çalışıyor.

Ancak Amerikan stratejisinin etkisi istenilen düzeyde olmamış, etkileri Rusya'dan Çin'e kadar uzanamamış ve Çin-Rus ilişkilerinin büyümesini yavaşlatamamıştır. Aksine en tehlikeli olan, Çin gücünün daha hızlı bir şekilde yükselmeye ve büyümeye devam etmesidir. Dahası "Kuşak ve Yol" İpek Yolu Girişimi (dünyayı Çin pazarına bağlamak için bir ulaşım ağı) aracılığıyla genişlemiş, bununla birlikte Çin'in ekonomik, askeri ve diplomatik yetenekleri istikrarlı bir şekilde büyümüş ve aynı şekilde gerek kendi topraklarında, gerek Sarı Deniz'de, gerek Doğu ve Güney Çin Denizlerinde, gerek Tayvan Boğazı'nda, gerek Çin ile Hindistan arasındaki sınır bölgelerinde, gerekse dünyanın geri kalanlarında stratejik hedeflerini gerçekleştirmek ve geliştirmek için Çin'in korkutma ve yıldırma üslubunu kullanma koşulları ve yeteneği de artmıştır. Böylece Çin stratejik tehdidi büyümüş, tehlikeli seviyelere ulaşmış ve öngörülebilir gelecekte Amerikan hegemonyası için stratejik bir meydan okuma haline gelmiştir.

Mayıs 2019'da ABD Savunma Bakanlığı kongre için, Çin'in askeri ve teknolojik gelişiminin mevcut yollarını, güvenlik ve askeri stratejilerini ve Çin ordusunun örgütsel kavramlarını değerlendiren "Çin Halk Cumhuriyeti'ne İlişkin Askeri ve Güvenlik Gelişmeleri" başlıklı bir rapor yayınladı. Raporda şöyle geçmektedir: "Temmuz 2019'da Çin Savunma Bakanı, "Bir Kuşak, Bir Yol" girişiminin Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun denizaşırı konuşlandırmasının iddialı genişlemesiyle bağlantılı olduğunu açıkça kabul etti. Bunun üzerine ABD Ulusal Güvenlik Konseyi, ABD'yi "son yirmi yılın politikalarını yeniden düşünmeye çağırdı." Sonra raporda dikkat çekici olan, vatani, Amerikan halkını, Amerikan yaşam tarzını korumak ve barışı güç kullanarak korumak gibi kullanılan formüller olmuştur... Bunların hepsi Soğuk Savaş deyimleridir.

Bunun üzerine Amerika'nın Çin'in stratejik tehlikesini azaltmaya yönelik stratejisi, keskin bir yükseliş eğilimine girmiştir. Zira Amerika, Çin'e karşı kullanılacak plan ve yöntemlerde değişiklik yaparak Soğuk Savaş stratejisini harekete geçirmiştir. Ardından Çin'e karşı Soğuk Savaş'ın başlangıçlarından biri, Pasifik ve Hint Okyanuslarında ABD'nin askeri stratejisini yeniden konumlandırması olmuştur. Dolayısıyla Çin'i, Amerika yörüngesinde dönen ittifaklar ve ülkeler tarafından oluşturulan bir ateş çemberi ile kuşatmakla başlamıştır. Zira AUKUS ve Dörtlülük Güvenlik Diyaloğu (QUAD) anlaşması olmuş, Amerikan askeri üsleri Pasifik ve Hint Okyanuslarına yayılmış ve ABD silahlı kuvvetler varlığı Atlantik ve Orta Doğu'dan Asya'ya taşınmıştır.

İşte bu şekilde Amerika, seksenlerin sonlarında komünist kampı kasıp kavuran gerilimler ve kargaşalarda olduğu gibi Çin'in durumunu içeriden patlatmak için Çin'in iç kesimlerini bubi tuzağına düşürmeye ve mayınlamaya çalışıyor. Bunu da Çin duvarındaki çatlakları ve yarıkları harekete geçirerek, gerek Tayvan'da gerekse Doğu Türkistan'da tansiyonu yükselterek ve insan hakları, demokrasi, azınlık hakları, din özgürlüğü ve düşünce özgürlüğü gerekçesi ve sloganı altında Uygur veya Tibet Müslümanları meselesisini ve Budist azınlık veya Hong Kong meselesini istismar ederek yapmaktadır...

Bu politika fiilen etkin hale getirilmiştir. Zira ABD Dışişleri Bakanlığı, 2019'da din özgürlüğüne teşvik etmek için ilk bakanlar toplantısına ev sahipliği yapmış ve toplantıda, Çin'de baskı ve zulme maruz kalan Uygur halkının ve diğer Müslüman Türklerin, Budistlerin, Tibetlilerin, Hıristiyanların ve Falun Gong takipçilerinin haklarına saygı gösterilmesi çağrısında bulunmuştur. Ayrıca 2020'de ABD Dışişleri Bakanlığı, ilk Uluslararası Din Özgürlüğü Komisyonu'nu başlatmış ve ABD Başkanı Çin'deki dini zulüm mağdurlarının temsilcileriyle bir araya gelmiştir. Bunun yanı sıra ABD, Çin ve çevresindeki insan hakları savunucularını ve sivil toplum kuruluşlarını desteklemeye devam etmiştir. Sonra Çin'in iç kesimindeki Hong Kong'da Amerikan merkezleşmesinin çekirdeği bulunmaktadır. Zira Hong Kong'da yaklaşık 85.000 Amerikan vatandaşı ve 1.300'den fazla Amerikan şirketi vardır. Bu da ABD Başkanı Biden'ı, Ağustos 2021'de Hong Kong vatandaşlarına Amerika'ya geçici sığınma izni veren özel bir kararname çıkarmaya sevk etmiştir.

Bunlar, Amerika'nın Çin'deki soğuk savaşındaki araçlarından bazılarıdır. Çin'de bu araçları harekete geçirmek, ekonomik sıkıntıya, siyasi baskıya veya dini zulme bağlı olarak devam etmektedir. Ekonomik sıkıntıya gelince; Çin bundan muzdarip değil, aksine ekonomisi büyüyor ancak orada uygulayabileceği siyasi bir baskı var. Zira Çin, bilgi teknolojisi ve medya izolasyonu problemlerinden muzdarip değil. Çünkü onun, Çin kamuoyunu kontrol etmek için kendi platformları var. Dini baskı ise, belirleyici faktör ve aktif unsur olmaya devam ediyor ki Amerika'nın üzerine eğildiği en tehlikeli itici güç, kesinlikle Budizm değil İslam'dır. (Budizm sadece bir kafa karıştırma unsurudur).

Burada (Doğu Türkistan ve civarındaki Müslümanlar ile tüm Müslümanlar için) ciddi analiz ve uyarıdan birisi; Amerika'nın Doğu Türkistan'dan bazı Müslümanları ve civarındaki kardeşlerini istihdam etmesi ve Sovyetler Birliği'ne karşı Afgan cihadının bir benzeri olarak Çin'e karşı Uygur cihadını yeniden üretmek için başkalarını cezabetmesi beklenmektedir. Aman ha düşmanlarınız Amerika ve Çin'in ateşinin yakıtı olmaktan sakının. Çünkü Amerika hegemonyasını sürdürmek, Çin ise sizi yok etmek için çalışıyor.

Ayrıca Çin'e karşı Soğuk Savaş'ın gereksinimlerinden biri, ittifaklar ve kutuplaşma, aynı şekilde rakipleri ve muhalifleri izole edip etkisiz hale getirme politikasıdır. Amerikan Soğuk Savaşı, bir yanda Amerika Birleşik Devletleri ve müttefikleri, diğer yanda Rusya'dan izole edilmiş yükselen bir Çin'in olduğu stratejisine hizmet etmesi için uluslararası ilişkilerin ve onları yöneten kuralların yeniden örülmesini gerektiriyor. Bundan dolayı Soğuk Savaş'ın gereksinimlerinden biri, Rusya'yı kurutmak, ardından onu izole edip etkisiz hale getirmek için Rusya'yı Ukrayna bataklığına sürekleyen Ukrayna tuzağıdır. Afgan tuzağına benzeyen Ukrayna tuzağı, Soğuk Savaş'ta bir bölüm ve Çin'e karşı Amerikan stratejisinin bir aracıdır. Amaç ise, uluslararası haritaları ve güç dengesini Amerikan hegemonyasının hayatta kalmasına hizmet edecek şekilde yeniden şekillendirmektir.

Washington, daha önce Sovyetler Birliği'ne karşı savaştığı için Soğuk Savaş'ın gereksinimlerinin gayet farkındadır. Bu nedenle yeteneklerinin çoğunu yönlendirmeye, müttefiklerini harekete geçirmeye, Çin'i çevrelemek için rakiplerini izole edip etkisiz hale getirmeye çalışıyor. İşte Amerika'nın Rusları Ukrayna bataklığına çekmek için kurduğu Ukrayna tuzağı, stratejiyi harekete geçirmenin en önemli unsurlarından biri ve hedeflerinin uygulanmasında ve gerçekleşmesinde belirleyici faktörlerden biridir. Dolayısıyla ABD'nin artan Çin gücünü dengelemeye yardımcı olacak güçlü bir müttefik ve ortak ağına ihtiyacı vardır. Bu nedenle Avrupa bloğu, insani, askeri, ekonomik ve siyasi ağırlığının yanı sıra medeniyet uyumu açısından Amerika'ya en yakın müttefik olarak görünmektedir. İşte bu,

Amerika'nın Çin'e karşı restore etmeye, yeniden şekillendirmeye ve etkin hale getirmeye çalıştığı Batı kampındaki temel yapı taşıdır.

Ayrıca Soğuk Savaş, askeri kolu olan Atlantik İttifakı'nın stratejik olarak yeniden etkinleştirilmesi ve jeostratejik konumunun genişletilmesiyle birlikte müttefiklerin ve ortakların komuta ve kontrolünün restorasyonunu gerektirmektedir. Rakipleri ve muhalifleri izole edip etkisiz hale getirmeye gelince; bu politikanın hedefi Rusya'dır. Bu da Pekin-Moskova eksenini yok etmek için Rusya'yı zayıflatmak, kuşatmak ve izole edip etkisiz hale getirmek içindir.

Rus-Ukrayna savaşının arka plan görüntüsündeki Ukrayna tuzağının gizli gölgeleri, Rusya'yı Ukrayna bataklığına sokarak, Amerikan Soğuk Savaşı için koşulları hazırlamak ve gerekli şartları sağlamaktır. Dolayısıyla Putin'in Ukrayna'yı işgali Amerika için, uluslararası arenayı yeniden düzenlemek ve Amerikan ittifakları ve kutuplaşma politikasını etkin hale getirmek için stratejik bir zamanlamadır. Nitekim Rusya'nın Ukrayna'yı işgali, Avrupa'nın İkinci Dünya Savaşı kabuslarını canlandırmıştır. Bu yüzden bu, Biden yönetiminin Rus tehdidi karşısında kendisini konumlandırması ve Batı kampını yeniden düzenlemesi ve inisiyatif, kontrol ve liderliği ele alması için bir fırsat olmuştur.

Yıllarca süren ve Trump yönetiminin derinleştirdiği farklılık ve ayrılıkların ardından AUKUS Anlaşması'nın yol açtığı çatlak ve Avrupalılarla koordinasyon kurmadan Afganistan'dan çıkmasından dolayı Avrupa'dan ayrılan Amerika, Ukrayna tuzağıyla birlikte Rus tehlikesini Avrupa ile arasındaki uçurumu iyileştiren bir faktör haline getirdi ve Biden yönetiminin taktiği de Ruslara karşı Avrupalılarla iş birliği yapmaktı. Nitekim yönetim, olayın odağı haline gelen Washington-Londra-Brüksel eksenini harekete geçirdi ve ayrıca Fransa'nın Avrupa Birliği Konseyi başkanlığı da buna yardımcı oldu. Böylece Rusya'nın Ukrayna'yı işgali, yıllarca süren Amerikan-Avrupa anlaşmazlıklarının bozduğu hususları onarma ve transatlantik ilişkileri güçlendirme imkânı sağladı. Ayrıca işgal, Rus tehdidini ve tehlikesini etkinleştirerek Atlantik İttifakı'nın etkisini güçlendirmiş ve Avrupa içindeki rolünü yeniden canlandırmış, dahası Finlandiya ve İsveç gibi daha dün tarafsız olan ülkeleri ona katılmayı düşünmeye sevk etmiştir. Bununda ötesinde Rusya'nın Ukrayna'yı işgali ve Avrupa'nın bariz askeri açığı ışığında çoğu Avrupa ülkesi, artık daha bağımsız bir Avrupa Birliği için güçlü bir transatlantik güvenlik bağlantısını ve ABD ve onun NATO çatısı altında olmayı tercih etmiştir. Dolayısıyla Avrupa denklemi, "önce güvenlik, sonra bakarız" haline gelmiştir.

Moskova'nın politikalarına yönelik eleştirileriyle tanınan yeni Alman şansölyesi olan Olaf Scholz'un seçilmesiyle birlikte Almanya ile çatlağı kapatmak için Biden yönetimi, Rus doğalgaz boru hattı projesi "Kuzey Akım 2"nin ana Alman işletme şirketini yaptırımlardan muaf tutmuştur. Bu da Almanya'nın Rus gazını Almanya üzerinden taşımaya yönelik Kuzey Akım 2 projesini askıya alarak Rusya'ya yönelik yaptırımlara yanıt vermesine yardımcı olmuştur.

Böylece Amerika, Washington-Londra-Brüksel ekseninin koordinasyonu ve yeniden canlandırılması yoluyla, Avrupa ile arasındaki çatlağı gidermek ve yıllarca süren farklılıkların ve anlaşmazlıkların oluşturduğu yarık ve çatlakları onarmak için Ukrayna tuzağını kullanmış, Rus tehdidini etkinleştirerek NATO'nun etkisini güçlendirmiş, dış güçleri harekete geçirmiş ve Batı kampını (Avrupa, İngiltere, Avustralya, Kanada, Japonya...), Amerika'nın komutası ve şemsiyesi altında toparlamıştır. Böylece de inisiyatifi yeniden ele geçirmiş ve bu, Batı toplantılarında açıkça görülmüştür. Zira daha önce Batı, Rusya'ya karşı sert, dahası yıkıcı yaptırımlar kampanyası başlatmak için bir araya gelmemiştir. Ardından Washington, Rusları uzun vadeli bir savaşta zayıflatmak, izole etmek, kuşatmak ve tüketmek amacıyla Kiev'i savunma silahlarıyla desteklemek için Avrupa başkentlerini beraberinde sürüklemiştir. (Batı'nın askeri desteği, savaşın ömrünü uzatan ve Rusya'yı tüketmede Amerikan stratejisine hizmet eden saldırı silahlarıyla değil, savunma silahlarıyla sınırlı kalmıştır). Bununla birlikte Ruslar, Çin üzerinde uluslararası bir yük haline gelmiştir.

Yaptırımlara gelince; Rus ekonomisinin temellerini yıkmak ve bankacılık sektörünü vurarak finansal kaosla birlikte Rusya'yı güçlü ve hızlı bir şekilde ciddi bir ekonomik durgunluğa itmek için tasarlanmıştır. Nitekim Rusya Merkez Bankası'na yani Rus devlet hazinesine ilk kez yaptırım uygulanıyor. Dolayısıyla bunun ardından Rus Rublesi değer kaybetti ve Ruble'nin Dolar karşısındaki değeri %30'un üzerinde eşi görülmemiş bir seviyeye düştü.

Ardından Rusya'nın finansal hareketini felç etmek ve ekonomisini piyasalardan ve küresel yatırımdan izole etmek için, Rusya'nın küresel ödeme sistemi "SWIFT"e erişim olanağını azaltarak yıkıcı bir cezai önlem alındı. Ayrıca Rusya'da yatırım yasağının dayatılması, Rusya'dan yapılan ihracat ve ithalat işlemlerini büyük ölçüde felce uğratmakta birlikte finansal kaosa ve teknik hatalara yol açan hisse senedi kuponlarının değerinin ödenmesini engellemede Moskova Menkul Kıymetler Borsası'na yıkıcı bir darbe olarak kabul edilmektedir. (İran'ın 2012 yılında SWIFT sisteminden men edilmesiyle ülkenin petrol sektörü gelirlerinin yarısından fazlasını ve dış ticaret gelirlerinin %30'unu kaybettiği hatırlanmalıdır.) Ardından Rus para birimi rublenin çöküşü ve değerinin düşmesiyle birlikte Ruslar, altın ve döviz rezerv stoklarına, özellikle dolar olmak üzere yabancı nakitlere başvurmak zorunda kalacaklardır. Ayrıca Rusya'nın yurtdışındaki varlıklarının dondurulması nedeniyle Rus mali rezervlerinin çoğuna erişilemiyor. Bu nedenle yıllarca süren içi boş yaptırımlar, Rusya Devlet Başkanı Putin'i "Rusya'ya uygulanan yaptırımlar savaş ilan etmekle eşdeğerdir" açıklamasını yapmaya sevk ederek yılların birikimini yiyip bitirecektir.

Sonra yaptırımlar teknoloji sektörünü de içermektedir. Zira ABD Başkanı Biden, ülkesinin ve müttefiklerinin, Rusya'nın askeri sanayilerinde kullanılan yarı iletkenler gibi yüksek teknoloji emtia ithalatının yarısından fazlasını engelleyeceğini belirtmiştir.

Ardından ABD yönetiminin 9 Mart 2022 Salı günü Rusya'nın petrol ithalatına ve diğer enerji ithalatına acil bir ambargo dayatmasıyla ağır bir darbe daha gelmiş, İngiltere Rus petrol ithalatını 2022'nin sonuna kadar aşamalı olarak durduracağını söylemiş, "Goldman Sachs" bankası, limanlardan ihraç edilen Rus petrolünün tahmini yarısından fazlasının satılmadığına ve "JP Morgan", Rus deniz petrolünün %70'inin alıcı bulmakta zorluk çektiğine işaret etmiştir. Ayrıca Baltık üzerinden Almanya'ya geçen "Kuzey Akım 2" projesinin askıya alınmasıyla Rus gazının hayati sektörü de hedef alınmıştır. Nitekim Rus petrol ve gaz ithalatı, Rus ekonomisinin %20'sini ve ihracat gelirlerinin yaklaşık yarısını temsil etmektedir.

Böylece Rusları Ukrayna bataklığına sokmak ve yaptırımları emsalsiz boyutlara getirmek ve sıkılaştırmak; Rusya'yı ekonomik çöküşe ve finansal iflasa itmekte, halkın hoşnutsuzluğuna neden olacak şekilde yaşam standardında düşüşe yol açtığı gibi düşme sınırı kritik bir seviyeye ulaşabilecek gerilim seviyesindeki bir artışla Rusya'nın iç kesimlerinde şiddetli sarsıntılara yol açmaktadır. Bu da Putin yönetimini, siyasi geleceğini ve hatta bir ülke olarak Rusya'nın geleceğini tehdit etmektedir.

Daha sonra Amerika Ukrayna tuzağını, ciddi mali krizinin bir kısmını çözmek, dış ticaretini büyütme ve Çin'e karşı soğuk savaşına girmek amacıyla ekonomisinin bazı ikilemlerini rehabilite edip çözmek için bir araç ve faktör haline getirmiştir. Zira Amerika'nın borçları on yıllar boyunca birikmiş, Amerika'nın borcu astronomik seviyelere ulaşmış ve bu da onu mali bir çıkmaza sokmuştur. Nitekim Eski Ulusal Güvenlik Danışmanı Bolton bunu ulusal güvenlik için bir tehlike olarak nitelendirmiş ve bu da Amerika'yı daha fazla zehirli nakit pompalamaya (karşılıksız milyarlarca dolar basmaya) teşvik etmiştir. Zira 2008'de ABD Federal Rezervi (FED), düşmeye basarak iki günde yaklaşık 1,5 trilyon dolar bastı ve bu ise o zamanlar küresel ekonomide dolaşan doların iki katına eşdeğerdi. Amerikan "Peter Peterson" Vakfı tarafından yayınlanan bir rapor, ABD Merkez Bankası'nın 7,2 trilyon dolardan fazla bastığını ve bunu, şimdiye kadar ki en yüksek oran olan tahvil veya hazine bonoları yoluyla küresel piyasalara pompaladığını ortaya koydu. Rapor, 21 Ekim 2021'e kadar piyasalara pompalanan toplam ABD Federal Rezerv portföyünün Mart ayında 4.7 trilyon dolardan 2.5 trilyon dolarlık bir artışla yaklaşık 7.2 trilyon dolara ulaştığını belirtti. Tahvil olmadan dolar basmak zehirli bir politikadır. Çünkü bu, sonunda doların çöküşüne ya da Hazine Bakanı'nın dediği gibi "zayıf dolar"a yol açacaktır. Bu da doların değerinin ve ona olan güvenin

kaybolması, ardından onunla olan ilişkilerin azalması anlamına gelir ki bu da Amerikan ekonomisinin ölmesi demektir.

Ukrayna tuzağı ve Rusya'nın Ukrayna'yı işgali Amerika'nın ekonomik anıdır. Uzmanlara göre Ukrayna savaşı 2022'nin kalan ayları için küresel ekonomiye 400 milyar dolardan fazlaya mal olacaktır. Yani milyarlarca Amerikan zehirli doları için bir pazar, yani zehirli likiditesinin küresel ekonomide dolaşımını sağlayacaktır. Sonra Perşembe sabahı, savaş saatinin ilk zilleri çaldığında, doların değeri, altın ve petrol fiyatları rekor seviyelere yükseldi ve yükselmeye devam ediyor. Ayrıca dolar endeksi yükseldi ve Ukrayna savaşı euroyu dolar karşısında değer kaybetmeye sevk etti. Böylece dolar ve Amerikan piyasaları, yaptırımlar nedeniyle Rusya pazarından veya oluşturduğu riskler nedeniyle Avrupa pazarından kaçan sermaye yatırımcıları için güvenli bir liman haline geldi. Dahası yaptırımların boyutu ve uluslararasılaşması ve Avrupa'nın çıkarları ile Rusya'nın çıkarlarını aynı hizaya getirme konusunda Çin denkleminin karmaşıklığı, Çin pazarını bile risklerle dolu hale getirdi. Sonra Mart ayında ABD Federal Rezerv toplantısının tarihi vardır. Toplantıda dolara olan talebin motive edilmesi, onun kurtarılması ve hegemonyasının devam etmesi için doların değerini yükseltecek faiz oranının yükseltilmesi beklenmektedir. Buna göre böyle bir durumdan faydalanan ilk etapta Amerikan ekonomisi olacaktır.

Ukrayna savaşı ayrıca enerji fiyatlarını rekor seviyelere çıkardı ve Amerika'ya enerji piyasasını kendi lehine tekelleştirme fırsatı verdi. Dolayısıyla dünyadaki enerji ihracatının çoğuna hâkim olduğu için yükselen fiyatlardan da yararlanıyor ve paraya susamış ekonomisinin kuyularına likidite enjekte etme imkanı sağlıyor. Sonra ihracatı için küresel pazarı sınırlamak ve tekelleştirmek için Rus petrolüne yaptırımlar uygulandı. Ayrıca Rusya gazına yönelik yaptırımların ve Kuzey Akım 2 projesinin hedef alınması, Amerika'nın, kendi gazının küresel enerji haritasındaki konumunu pekiştirmek için Avrupa'yı Rus gazından Amerikan sıvılaştırılmış gazına aktarma çabasıdır.

Ayrıca Rusya buğday ithalatının yaptırımlarla vurulması ve Ukrayna ithalatının topraklarındaki savaş nedeniyle felç edilmesinin ardından, buğday, mısır ve soya fasulyesi fiyatları da rekor seviyelere çıkarak %60'lara ulaşmıştır. Rusya ve Ukrayna'nın dünya buğday ihracatındaki toplam paylarının %30'lara ulaştığını ve Rusya'nın yaklaşık %18'lik pay ile dünyanın en büyük buğday ihracatçısı olarak kabul edildiği bilinmektedir. Bunun yanı sıra uluslararası bir ölçü olan Chicago Menkul Kıymetler Borsası'nda (CHX) işlem gören ABD buğday ve mısır sevkiyatlarına yönelik vadeli işlem sözleşmeleri dokuz yılı aşkın sürenin en yüksek seviyesine çıkarken soya fasulyesi fiyatları 2012'den bu yana en yüksek seviyesini kaydetmiştir. Böylece Rusya ve Ukrayna'nın hisselerindeki düşüşten yararlanan ülke, %14,1'lik pay ile dünya genelinde ikinci buğday ihracatçısı, birinci mısır üreticisi ve ihracatçısı ve ikinci soya fasulyesi ihracatçısı olan Amerika olmaya devam ediyor.

Sonra buna, Çin'in en büyük petrol, gaz, buğday, mısır ve soya fasulyesi ithalatçılarından biri olmasından dolayı Ukrayna tuzağının ve Rusya-Ukrayna savaşının gerek Çin ekonomisi üzerinde gerekse Rusya ile ilişkilerin neden olacağı karmaşıklıklar ve uluslararası sorunlardan dolayı Çin diplomasisi üzerindeki olumsuz etkileri eklenmiştir.

Bu, Çin ile olan soğuk savaşında Ukrayna tuzağını kullanan Amerikan stratejisi hakkındaki bir okumadır. Zira Amerika bu strateji ile, Rusya'yı tüketme, kuşatma, tecrit etme ve etkisiz hale getirmek için başlayıp Çin-Rus ilişkisini sabota etmeye geçmenin ve Çin'in çevrelenmesi ve kısıtlanmasıyla sonlandırmanın peşindedir.

Ancak Amerika'nın Çin'e karşı Soğuk Savaş için Sovyetler Birliği'ne karşı Soğuk Savaş'ın değiştirilmiş bir versiyonunu yeniden üretmek aynı sonuçları doğurmaz. Nitekim Çin'in jeostratejik durumu, uluslararası koşullar, Çin ile uluslararası ilişkiler ve ABD'nin durumu bu şekilde olacağını yansıtmıyor.

Son olarak diğer adı şer olan Batı, insani yıkım, değerlerin ölümü, karakterin çürümesi ve ahlakın bozulması anlamına gelmekte olup Çin ise ondan daha iyi değildir. Amerika da Batı'nın skandal modelinden başka birşey değildir. Zira Amerika'nın stratejisi, yıkım, tahribat,

cinayet, istismar, kan dökülmesi, yolsuzluk, yozlaşmışlık, yoksulluk ve yoksullaşmadan başka bir şey değildir.

Batı, Batılı Ukrayna'yı sadece bir yem ve av projesi olarak gören bir canavardır. Bu yüzden onu, halkını yok etmesi ve mimarilerini tahrip etmesi için Ruslara zehirli bir yem olarak sundu. Ama bu sadist canavar, mücrim Batılı politikacıların kavşağında kılını dahi kıpırdatmadı.

Ey Müslümanlar: Uluslararası durum işte budur. Ya onun efendisi ya da onun avı olacağız.

Ey Müslümanlar: Batı, yok edilmesi gereken kötü huylu tümörden başka bir şey değildir. Yetenekli bir cerrah ve ilham verici bir lider olarak azim İslam Hilafeti ve Müslümanların Halifesi yeterlidir. (Doğu Türkistan ve civarındaki Müslümanlar ve tüm Müslümanlar için) o kötü huylu tümörün yansımalarından biri hakkındaki o sert uyarıyı tekrarlıyoruz; Amerika'nın Doğu Türkistan'dan bazı Müslümanları ve civarındaki kardeşlerini istihdam etmesi ve Sovyetler Birliği'ne karşı Afgan cihadının bir benzeri olarak Çin'e karşı Uygur cihadını yeniden üretmek için başkalarını cezbetmesi beklenmektedir. Aman ha düşmanlarınız Amerika ve Çin'in ateşinin yakıtı olmaktan sakının. Çünkü Amerika hegemonyasını sürdürmek, Çin ise sizi yok etmek için çalışıyor.

Azim İslam davetini taşıyanların arasından stratejistlere ve Müslümanların evlatları arasından İslamlarına ve ümmetlerine düşkün olan aydınlara: Amerika'nın Çin'e karşı soğuk savaşı ve Ukrayna tuzağı, yeni icat edilip inşa edilmiş bir strateji değil, daha önceki stratejinin bir tekrarı olup bu da Batı'nın stratejik zihnindeki başarısızlığını ve felç oluşunu ve stratejik planlamadaki akimliğini ortaya çıkarmaktadır. Daha büyük bir felaketin habercisi olan şey ise, Batı'nın çöküşünün sonuna doğru serbest düşüşünün içinde bocaladığı entelektüel ve bilişsel açmazın boyutudur.

Ayrıca Amerika'nın Çin'e karşı soğuk savaşı, jeostratejik arenayı yöneten kural ve düzenlemeleri paylaşan düşmanlar ve muhaliflerle birlikte olduğu gibi arena bilinmekte ve oyunun kuralları da aynı olup ne bir yenilik ne de bir meydan okuma vardır. Dolayısıyla azim İslam Hilafetini temelden farklı kılacak olan husus, kuralların ve sistemlerin İslam'ın kural ve sistemleri olmasıdır. Böylece hareket alanı Batı veya uluslararası sistem tarafından kontrol edilemeyecek, jeostratejik arena tüm ümmetin boyutunda olacak ve o gün Batı'nın oluşturduğu vakıa baskısından ve zincirlerinden kurtulacaktır. Bundan önce ve bundan sonra dost ve yardımcı olarak Allah bize yeter.

“O gün (Allah'ın zafer vermesiyle) müminler sevinecektir. Allah'ın yardımıyla. Allah dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.” [Rum 4-5]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Münâcî Muhammed